CİLT-3
Sayı-69

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

YARININ DÜNYASI:

YARININ SPOR KARŞILAŞMALARI

/ 5. sayfa

BOOM

ses duvarını aşıyoruz

Sayfa 11 de

Yazılar ve resimler : GOSCINNY ve UDERZO ● Türkiye'de yayın hakkı Milliyet gazetesine aittir

RED KİT/ Grandük

BİR SÜRE SONRA ÜÇ YOLCUMUZ BİR KASABAYI GERİDE BIRAKIYORLARDI. ÖLÜ GİBİ BİR HAYALET KASABASINI...

ANCAK BU DURUM UZUN SÜRMEDİ. ÇÜNKÜ İNANILMAZ HABER BİR ÇIĞ GİBİ ORTALIĞA YAYILIVERMİŞTİ...

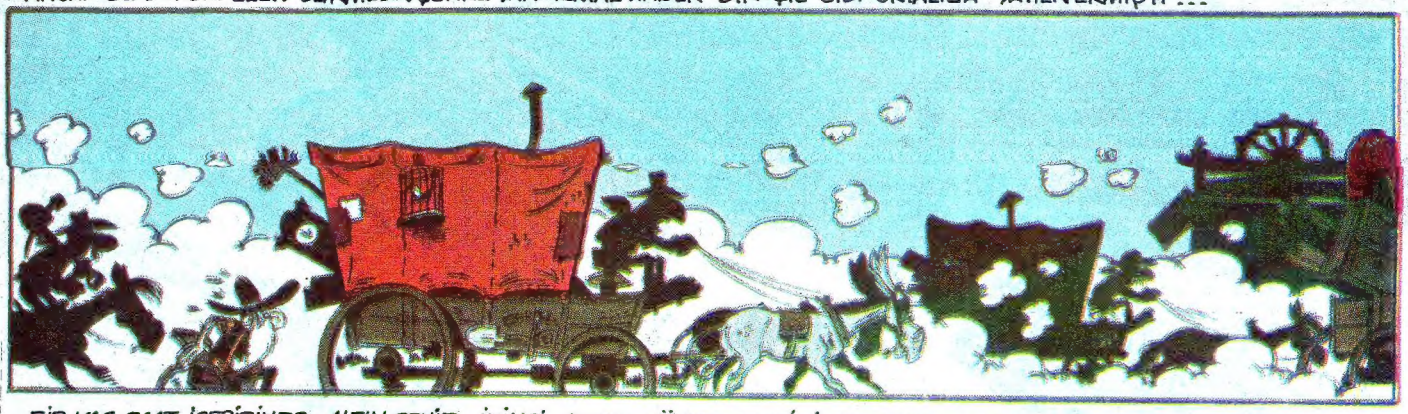

BİR KAÇ SAAT İÇERİSİNDE, ALTIN ŞEHİR, İKİNCİ ALTINA HÜCUM DEVRİNİ YAŞAMAYA BAŞLADI...

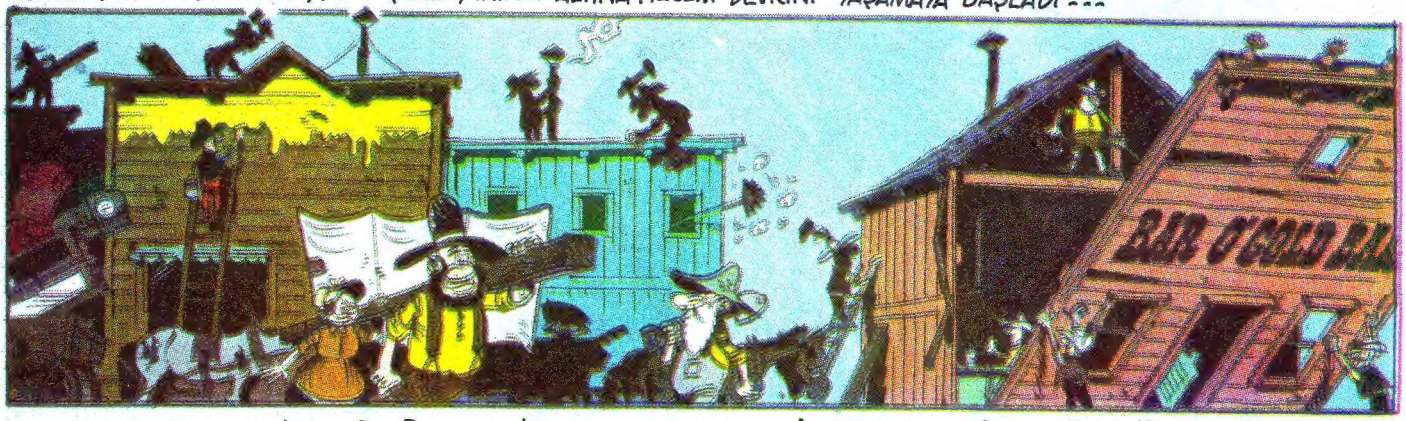

BUNA KARŞILIK HABERİN DOĞDUĞU ÇAYIR İSTASYONU KASABASI, BİR HAYALET ŞEHİR GÖRÜNÜMÜ ALIYORDU...

Uzak Batıya bir seyehate çıkan Grandük Leonid, uşağı Bulenkov ve Red Kit'in yolculukları ilginç olaylarla devam etmektedir...

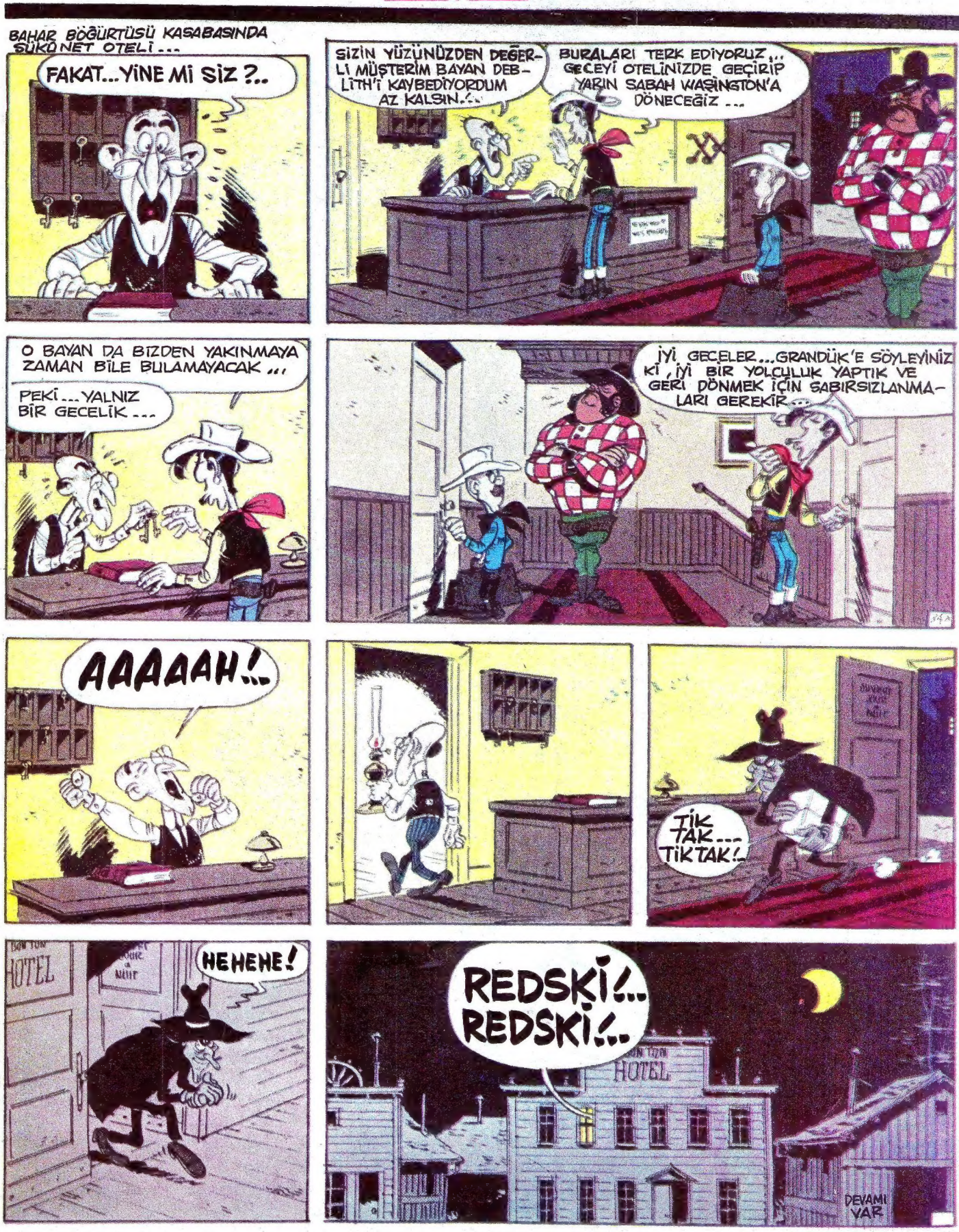

Sincap

Gökbay o sabah, erkenden uyandı. Babası, av torbasını düzenliyordu :

-Haydi oğlum çabuk giyin, dedi.

Gökbay, giyinirken seviçten uçuyordu. Baba oğul oturup bir güzel kahvaltı ettiler . Annesi :

-Karnını iyice doyur. Ormanda acıkırsın. Pekmezi de bolca ye. Tatlı insanı sıcak tutar, dedi.

Gökbay sofradan kalkmışken , geri dönüp birkaç kaşık daha pekmez akıttı ağzına. Yün atkısını boynuna doladı. Eldivenlerini giydi. Kapının önüne çıktıklarında, köpekleri "Sel" sevinçle ayaklarına dolandı.

Gökbay'ın babası, sık sık ava çıkardı. Oğlunu ilk kez yanına alıyordu. Gökbay bu nedenle çok sevinçliydi. Kasabanın yakınındaki tepeyi aşınca, karla kaplı kırlara açıldılar... Hava sisli, ortalık sessizdi. Bir süre hiç konuşmadan yürüdüler. Ağaçlar, gittikçe sıklaşıyordu. Baba :

-Gözünü ve kulaklarını dört aç. Semiz bir tavşan ya da iri bir tilki avlamaya bakalım, dedi.

Bu sırada ağaçların birinden "Pat!" Diye bir şey düştü. Önden giden Sel, hızla geriye döndü. Karların arasında debelenip durmakta olan canlıya doğru atıldı. Gökbay'ın babası telaşla bağırdı :

-Dur Sel bırak onu!

Sel, sahibinin buyruğunu duyunca, olduğu yere çakıla kaldı. Baba varıp ağaçtan düşen minicik hayvanı eline aldı. Gökbay, coşkuyla atıldı :

-Bu ne babacığım?

Babası bıyık altından gülerek :

-Semiz bir sincap. Ağaç kovuğundaki yuvasından hava almaya çıkmıştı anlaşılan. Buzlu dalda tutunamayıp yere düştü...

Sincap babanın avucunda büzülmüş, korkuyla soluyup duruyordu . Gökbay, sevinçle ellerini çırptı :

-O benim olsun babacığım. Eve götüreyim. Belki ağaçtan düşünce bir yeri kırılmıştır. İyi bakarım ona.

-Eve götürmen doğru olmaz oğlum. Bir yerinin kırılmış olduğunu sanmıyorum. Bunlar hoplayıp zıplamaya, düşüp kalkmaya alışıktırlar. Bırakalım yuvasına dönsün. Onun yeri ormandır.

-N'olur babacığım, onu bana ver! Yarın okulda arkadaşlarıma ve öğretmenime gösteririm. Evde boş bir kuş kafesi var. Sincabı orada beslerim...

Babanın tartışmaya vakti yoktu. Köpek, ötelerde sinirli sinirli vızıklayıp duruyordu. "Sel herhalde iyi bir iz buldu." Diye geçirdi. Sabırsızlıkla oğluna döndü :

-Al bakalım. İnşallah pişman olmazsın, diyerek sincabı Gökbay'ın eline tutuşturdu. Gökbay, babasının peşinden koşarken : " Minicik hayvan bana ne yapabilir ki?.. Neden pişman olacak mışım?" Diye geçiriyordu...

Baba oğul, öğleye doğru, eve döndüler. Av torbasında iki tavşan vardı. Anne onları sevinçle karşıladı. Gökbay sincabı kafese kapattı. Önüne fındık ve ceviz içi koydu. Güle söyleye öğle yemeklerini yediler. Baba, sedire uzanıp uykuya geçti. Gökbay, ödev yapmaya oturdu. Okuldaki duvar gazetesi için kar'la ilgili bir yazı hazırlaması kar ile ilgili bir yazı hazırlaması gerekiyordu. Yazıyı yazdı. Dosya kâğıdını çıkarıp mürekkeple temize çekmeye girişti. Sayfanın sonuna yaklaşmıştı. Odanın bir köşesinde duran kafesten çıtır çıtır sesler gelmeye başladı. Sincap, kendine özgü homurtularla kafesin parmaklıklarını kemiriyordu.

Gökbay, varıp kafesin kapısını açtı. Amacı, sincabı okşayıp severek, can sıkıntısını giderip kendine alıştırmaktı. Birden, sincap kafesten fırlayıp masanın üstüne atıldı. Kuyruğuyla mürekkep şişesini devirdi. Masa örtüsü ve Gökbay'ın yazdığı yazı, mürekkebe bulandı... Gökbay, onu yakalamaya çalışıyordu. Sincap bunu sezinleyince, kitaplığın üzerine sıçradı. Oradaki sürahiyi ve su bardağını da kırdı... Gökbay telaşla o yana koştu. Sincap ele avuca girmiyor ; kıvılcım gibi oradan oraya sıçrıyordu. Daha sonra, perdeye tırmandı. Orada fazla tutunamadı. Kendini, derin derin uyumakta olan babanın üstüne attı. Baba : "N'oluyor?" Diye bağırarak yerinden fırladı...

Anne, mutfakta bulaşık yıkıyordu. Gürültüyü duyunca, merakla koşup geldi. Oda kapısını açtı. İçeriye girerken, sincap ok gibi dışarıya fırladı... Sofadaki kırık camdan bahçeye geçti. Oradan duvara tırmanıp kendini sokağa attı. Kırlara doğru koşup gözden kayboldu.

Odanın içi darmadağındı. Gökbay, ağlamaklı olmuştu. Babası gülerek oğlunun başını okşadı :

-Nasıl, sincabı eve getirdiğine pişman oldun mu?

Gökbay :

-Evet, hem de çok pişmanım, diye içini çekti.

Yarının spor karşılaşmaları

● Hem suda hem karada gidebilen araba yarışları, bir bölgeden diğerine paraşüt atlamaları, havaotomobili yarışları, havadan kızak yarışları... yarının dünya - sının spor olayları...

Londra-Paris arası bir otomobil yarışı. Londra' dan kalkan araba - lar, Manş Denizi'ne gelince durmadılar, iyicene gazladı - lar ve denize daldılar!

Hem karada hem denizde giden otomobiller bunlar. Geleceğin ralisi böyle olacak işte. Arabalar suları şapırdatarak ilerlerken, alçaktan uçan helikopterler de yarışçıla - rı gözlüyorlar. Bazı helikop - terlerde TV kamerası taşıyan adamlar, bazılarında ise kurbağa adamlar var. Yarışçılardan biri zor duruma düşerse kurtarmak için hazır bekliyor lar. Fransa kıyılarına gelince arabalar karaya tırmanıyor ve son hızla Paris'e yöneliyor - lar...

İki görevli arabalar gelecekte yalnız karada giden araba yarışlarının yerini alacağa benziyor. Şimdiden Amerika'da, Şikago ırmağı üzerinde bu tür yarışlar düzenlenmekte. Son zamanlarda da Alman

● Karada ve denizde hareket eden arabalara, deniz bir engel olamayacaktır.

yapısı suda ve karada gidebilen iki araba Manş Denizi'ni sekiz saatte geçerek deneyi başarıyla tamamladılar.

Bir diğer yarış türü de, havaotomobili büyük yarışı olacak. Bu arabalar kanatları olmadan hem havada, hem karada işleyebilecekler. Pervaneler yardımıyla, bir helikopter yeteneğine sahip olacak bu arabalar, İngiliz savaş uçağı Harrier (dikey olarak havalanabilir ve aynı biçimde iniş yapabilir) tipi bir jet gücü taşıyacaklar. Havaotomobili deneyleri Amerika'da başlamış.

Hava yarışçıları, başlanış için yerde yan yana dizilecekler ve işaret verilince diğer olarak havalanıp yarışa başlayacaklar. Yarış alanı, içeri helyum gazı dolu balonlarla işaretlenmiş, gökyüzünde bir alan olacak. Yalnız, günümüz uçak yarışlarında değişik olarak, havaotomobille, karada yapılan araba yarışları gibi birbirine çok yakın bir düzende yarışacaklar.

Bölgeler arası paraşüt atmaları da çok sevilen bir hava yarışı türü olacaktır. Yeni bir tür paraşüt, buna paral adı verilmektedir.

Bugünün su kayağı yapanlarını, bir motor çekecek. Oysa gelecekte bu sporu yapmak isteyenler, kayakların altına konan hidrofoil motorlarla hareket edecekler. Saatte 10 ila 35 km. hız yapabilecek olan motorize yarışçılar, bu hız yüzünden, suyun üzerinden 60 santim yukarda gidecekler. Bu tür kayaklar şimdiden yapılmaktadır.

Balıkçılık da artık oltalarla yapılmayacak. Bunların yerine balıkçılar, balık tabancaları kullanacaklar. Nişan alacaklar ve ateşliyecekler; sarılı ip, iğne ve olta mantarı kesinlikle nişan alınan alana inecek. Balık iğneye takılır takılmaz, tabanca, daha su altındaki balığın ağırlığını, ipin gerilme oranına göre, yukarı bildirecek. Balık tabancası da bir hayal olmaktan çıkmış ve yapımına geçilmiştir. Küçük ve çok kullanışlı olması bakımından küçük balıkçılar için de iyi bir eğlence yolu olacaktır.

● Robot Olimpiyatları! Süper zekalı mekanik adamlar, içlerine yerleştirilen kompüter beyinlerle Uluslararası karşılaşmalara renk katacaklar.

● Yeni gelişmeler, spora yeni bir hava getirecektir. Balıkçılık da bu gelişime uğrayacak, oltaların yerini tabancalar alacaktır. Yanda : Hava otomobilleri

Kayak sporu da değişik bir görünüş alacaktır. Kayak yapmak için kar ve kış mevsimini beklemek zorunda kalmayacaktır bu sporu sevenler. Yapay (suni) kayak yerleri yapmakla bu spor daha da yaygınlaşacaktır. Bunu, düz beyaz tırtıklı naylon tepeler sağlayacaktır.

Yine böyle naylon tepeler üzerinde, havadan giden kızaklar da kullanılabilecektir. Aliminyumdan yapılacak bu kızaklar, hava yastıkları yardımıyla yerden yukarda durabileceklerdir.

Kentlerin giderek kalabalıklaşması, spor merkezlerine daha az yer bırakmaktadır. Golf gibi çok geniş bir alan isteyen oyunlar için yeni bir düşünce ortaya atılmıştır... Bu oyunu sevenler, açık hava yerine, kompüter karşısına geçip, golf oynayacaklardır.

2000 yılında, robotlar artık son derece büyük gelişmeler göstereceklerdir. Bir insanın yapabileceği her şeyi onların da yapması beklenmektedir.

Daha şimdiden bilginler, aygıtları (araçlar) için minik kompüter beyinler hazırlamaktadırlar. Pogo çubukları üzerinde, elektronik masa tenisi oynayan ; kompüterize bir beyinin buyrukları üzerine tuğla duvar ören ; New York'ta trafik idare eden robotlar vardır. Amerikalı bilim adamları ayrıca, "android" adı verilen, normal insan boyutlarında, inanılması güç bir robot yapmışlardır. Bu robot soluk alan, kalp ve nabız atışları olan, göz kırpan, dilini, boğazını, dişlerini göstermek için ağzını açan bir yapay adamdır.. Android'leri, tıp öğrencileri çalışmaları sırasında kullanmaktadırlar, hasta yerine.

Bir android ile kompüterize olmuş bir beyni evlendirecek olursanız, karşınıza son derece gelişmiş bir robot çıkar. Bunun ardından da bu mekanik adamları, yeteneklerini gösterebilmeleri için, bir Robot Olimpiyatına çağırabiliriz.

Robotlararası halter karşılaşmaları ! Robotların yürüme maratonu! Hem karada hem denizde hareket edebilen Robotlararası yüzme yarışları ! Engelli koşular!

Bu olimpiyat aynı zamanda insan beyninin ve teknolojinin de bir yarışı olacaktır.

Belki de Dünya Kupası Futbol Karşılaşmaları da yapabilirler, ne dersiniz ?

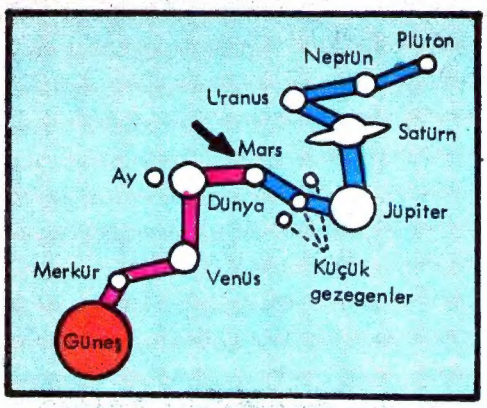

Bu haftaki yolculuğumuz bizi, güneşten dördüncü uzak gezegene, Merih'e getirdi.

1965 yılında Mariner 6 kızıl gezegenin çevresinde dolaştı ve radyo sinyalleri yolladı. Bu bilgilerden, bilginler üzüntüyle şu sonucu çıkardılar...

Merih'te Merihliler yoktu!

Güneşten sonra dördüncü sırada yer alan MERİH, insanların hayallerini en çok kurcalayan gezegenlerden biridir. Dünyadan başka bir yerde hayat aramamız gerekirse, bu iş için en uygunu bu gezegen olacaktır.

Büyük gezimiz sırasında bu küçük gezegene yaklaşırken, yıllar boyu bu kızıl gezegene bakıp düşündüğümüzü anımsadık. Orada Merihlilerle karşılaşabilecek miydik acaba?

Eğer böyle birileri varsa, neye benziyorlardı? Bize benziyorlar mıydı, yoksa çok ayrı bir görünüşleri mi vardı? Yoksa yeni bir hayat umudu, bir hiç mi olacaktı? Elbette bu soruları, bir teleskopla Merih'e bakarak cevaplayamazdık.

Merih'in yarattığı problemlerden birisi, Dünya'ya oldukça uzak oluşudur. Hemen hemen 56 milyon kilometreden daha uzaktadır ve oldukça küçüktür. En büyük ve en iyi teleskoplarla elde edilen görüntü, çıplak gözle aya bakıldığından görünen manzaradan daha iyisini verememektedir. Bu yüzden de astronomi bilginleri korkunç bir yanlışlık yapmışlardı.

1877 yılında İtalyan astronomi bilgini Schiaparelli, onun

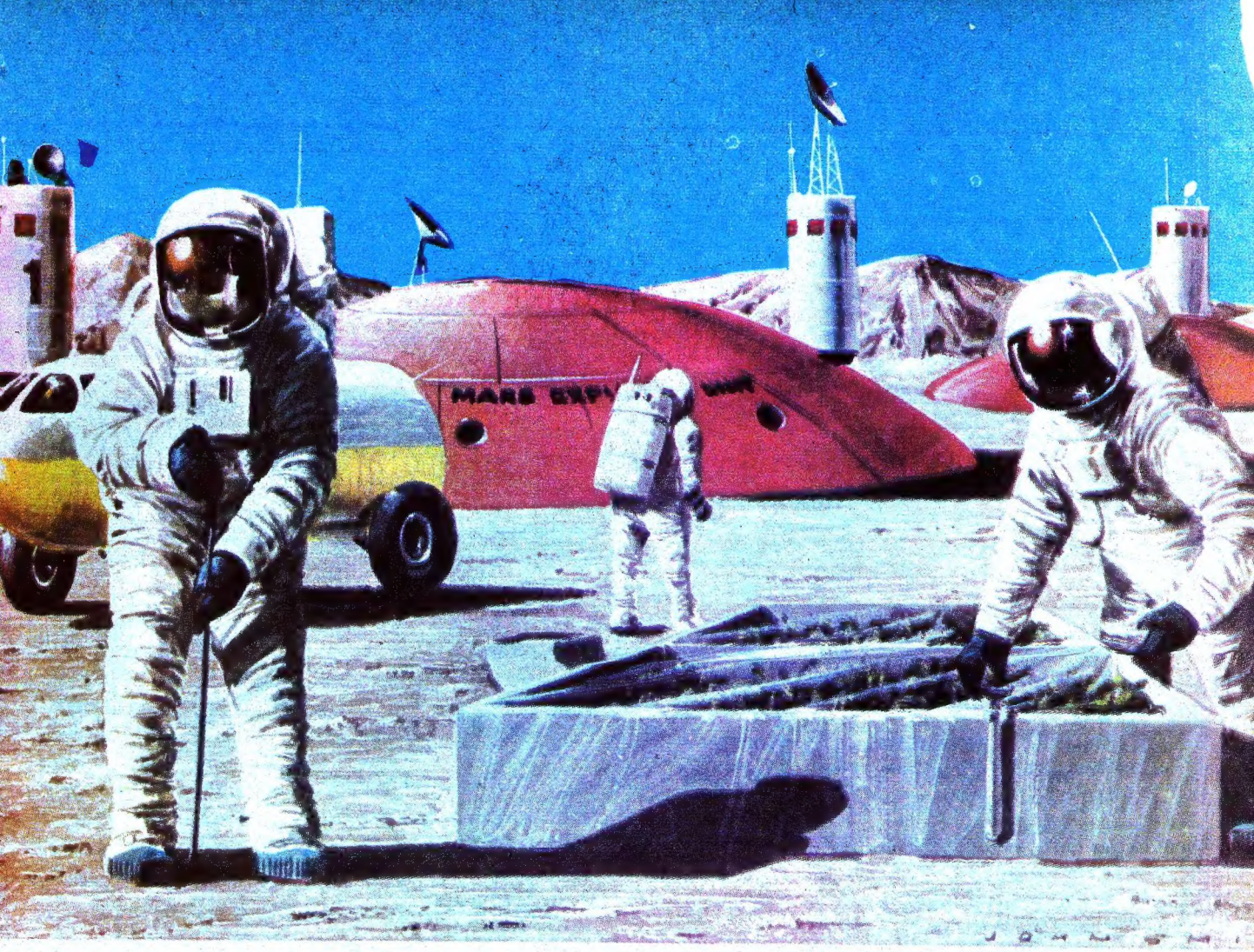

● Gelecek yüzyılın ortalarında, Apollo astronotlarına benzer giyimleri içinde bazı adamlar Merih'te çalışmalar yapacaklar: Görevlerinden biri de, sıkı sıkı korunan kutular içindeki bitkileri denetlemektir. Bu bitkiler, Dünyalıların yaşamasına yardımcı olacak oksijeni sağlayacaktır.

sözlerini coşkuyla bekleyen dünyaya, Merih üzerinde kanallar gördüğünü açıkladı. Bu kanal sözcüğü yanlış olarak yorumlandı.

Schiaparelli hattâ Merih'in bir haritasını ve düz çizgiler halinde bu harita üzerine kanalları bile çizmişti. 1947 yılında da ünlü bir Amerikalı astronomi bilgini, bu kanalların Merihliler tarafından yapıldığını, kutuplardan ekvator bölgesindeki çöl bölgeleri ni sulamak amacıyla inşa edildiğini ileri sürdü.

Ancak son Mariner uçuşu, bu kanalların bir gözlem hatası olduğunu, çünkü yakından çekilen fotoğraflarda bunların izine rastlanmadığını ortaya koydu.

Bizim gezegenimizle karşılaştırınca, Merih oldukça küçük kalmaktadır. Ay'dan daha dost bir yeryüzü biçimine sahiptir.

Teleskoplar yardımıyla kesinlikle belirlenen noktalar şunlardır: Merih, kızıl-kahverengi bir görünümdedir. İki kutup noktaları sürekli olarak beyazdır. Bazı bölgeleri daha koyu, bazı bölgeleri ise açık renk görünmektedir.

Eski astronomlar bu belirli bölgelere adlar vermişlerdir: Syrtis Major, Hellas Mare Sirenum gibi. Bunlar hayali adlar ama, günümüzde bile kullanılıyor.

Bir bölgeye de Nix Olympica adı verilmiştir. Yüzeyin fotoğrafları çekildiğinde bu bölgede 4800 metrelik bir krater olduğu görülmüştür; yine aynı adı taşımaktadır burası.

Mariner uçuşları, Merih hakkındaki tüm duygusal düşüncelerimizi değiştirmiştir.

Kızıl gezegende ilmi araştırmalara geçmeden önce insan vegerekli ihtiyaç maddelerini taşıyacak bir uzay gemisi yapmak zorunluğu olabilir. Bu uzay gemisi de yukarki araca benzer bir iniş yapacaktır Merih'e.

Çöller, dağlar, kurumuş denizler yerine karşımıza çıkan, Ay yüzeyinde görülen kraterler olmuştur. Ne var ki bunlar biraz değişiktir.

Örneğin Merih kraterleri, bazen Ay'dakilerden çok büyüktür. Sonra bunlar (eroz - yon) toprak kayması izleri gösterirler. Toprak kaymasının nedeni, epey ince olmasına rağmen, Merih atmosferinin hareketleri olabilir.

KİRLİ ATMOSFER

Gerçekten Merih'te dağlık bölgeler ve çöller vardır. Ancak Merih hiç de düşünüldüğü gibi, Dünya'nın kurumuş haline benzemez, aksine Ay'a benzer yanları daha çoktur.

Mariner uçuşları sırasında, Merih'in ön yüzünün fotoğrafları çekildikten sonra Marinerler, gezegenin arkasına geçerek, Merih atmosferinden, Dünya'ya sinyaller yollamışlardır. Bilginler de atmosferin nelerden oluştuğunu anlayabilmişlerdir.

Sonuç : Karbondioksittir : Gerçekten insan için zehirli olmamakla birlikte, soluk almaya zorlanılırsa, öldürücü olmaktadır.

Bilgilerden mantıklı bir sonuç da çıkmaktadır : Kutuplar, Schiaparelli'nin ileri sürdüğü gibi buz ve kardan dolayı beyaz görünmemektedir; güçlü bir inanışa göre katı karbondioksitten oluştuklarından beyaz durmaktadırlar.

İnsan için uygun olmayan tek şey atmosferin oluşumu değildir. Ayrıca son derece incedir de. Merih'te deniz kıyısındaki atmosfer basıncı, dünya yüzeyindeki 30 kilometre yükseklikteki basınca eşittir. Yani gerçekten son derece incedir.

Büyük hayali gezimizde yolumuz Merih'e düşünce, şu soruları sormalıyız :

Burada yaşayabilir miyiz? Merihlilerle karşılaşacak mıyız?

Birinci soruya, deneme bakımından, "Evet!" diyebiliriz.

MASMAVİ GÖKYÜZÜ

Merih, Ay'dan çok çok uzakta olduğu halde, onun kadar düşmanca bir yüze sahip değildir. Örneğin, bizim bir günümüzden yalnızca yarım saat daha uzun süren bir günü; yaz ve kış mevsimleri; öğlen saatlerinde masmavi bir gökyüzü; Phobos (Fobos) ve Deimos adlı, akşamları azıcık ışık sağlayan iki tane ayı vardır.

Yine de insanoğlu kendini korumak zorundadır. Oksijen tüpü olmadan ve son derece düşük ısıyı gözönüne almadan aracından çıkmamalıdır. Gelecek yüzyılın ortalarına doğru, Merih'te sürekli bir laboratuvar kurulacağına inanılmaktadır.

Görünüm nasıl olacaktır?

Merih astronotları çevrelerinde kayalık topraklar, derin çatlaklar ve kraterler; zayıf bir rüzgârın önüne katıp getirdiği ince kum, çakıl taşları bulacaklardır. Onlara yabancı gelecek bir özellik de şu olabilir : Yeryüzündeki yerçekiminin ancak yarısı vardır Merih'te.

Acaba Merihlileri göre - bilecekler mi?

Kesinlikle "Hayır!" Böylesine zayıf, kısır koşullar altında bırakın gelişmeyi, akıllı yaratıkların yaşaması bile olanaksızdır.

Eğer Merih'te hayat varsa bile bu ancak gelişmemiş bitkiler biçiminde olabilir. Likenler, belki, ya da yosunlar. Coşturucu bir bilgi değilse de, bir umuttur.

Günün birinde Merih'in hayat yaratmada yardımcı olabileceğini gösterir.

Bilinmez, belki de bizim teknolojimiz, bir süre sonra, Merih'teki koşulları, insanın yaşayabileceği bir ortama getirmeye yardımcı olabilir.

Ve Merih, aynı zamanda Savaş Tanrısı Mars'ın da adıyla anılan bir yer olmakla birlikte, dost bir gezegen gibi bizlere açılır.

Gelecek hafta takım yıldızlara gideceğiz.

●

BOOM!

• DİKKAT! UÇAK SES HIZINI AŞIYOR, ŞOKA HAZIR OLUN...

• İlk süpersonik uçuşlarda, pilotlar gerçek birer kahramandılar. Çünkü her uçuşları tehlikeli bir macera sayılıyordu.

1947'nin 14 kasımında Amerikalı pilot Charles Yeager, Bell XS-1 araştırma roket uçağı Glamorous Glennis adlı uçağıyla, 12.000 m. yükseklikte, saatte 659 km. hızla gidiyordu. Şok dalgalarının sürekli dövdüğü uçağı zor yönetiyordu. Derken korkunç bir çarpma oldu! Uçuş tarihinde ilk kez ses duvarı aşılmış, süpersonik hıza erişilmişti. Yeager saatte 670 km. uçarak, sesten hızlı gitmişti.

Bugün saatte 2.000 km. hız yapan askeri uçaklar, 4.000 km. yapan deneme uçakları ve süpersonik uçuşlar yapabilen sivil Concorde uçakları vardır.

Ses duvarı nedir? Sonik patlama niçin olur?..

Uçaklar hava dalgalarını öne ve dışa iterek yol alırlar. Subsonik (ses hızının altında) hızda giden uçak, havayı iki yana iter ve hava kanatların, gövdenin üzerinden akar... Uçağın önünde giden hava dalgaları, uçağın yaklaşmakta olduğu havaya dikkat işareti verir; katı bir kütle gibi olan hava da ikiye yarılarak uçağın geçmesi için gerekli yolu hazırlamaya vakit bulur.

Ama süpersonik uçak (sesten hızlı), basınç dalgasının hızına eşit ya da ondan daha hızlı gittiğinden, basınç dalgası öndeki havaya dikkat işareti yollayacak zaman bulamaz. Bu yüzden uçağın önünde, ses duvarı dediğimiz, birikmiş (katılaşmış) bir hava duvarı meydana gelir.

Uçak ses duvarını aşarken sonik patlama oluşur. Transonik (geçiş) devrede hava akımı biçim değiştirirken, uçağı iyice döver... Şok dalgaları yapar. Havanın ısısına göre ses hızı değişir, sıcakta çoğalır, soğukta azalır. Bu yüzden süpersonik uçaklarda, uçağın hızını, o bölgenin ses hızına ayarlayan Mach (okunuşu Mah) ölçü aleti bulunur.

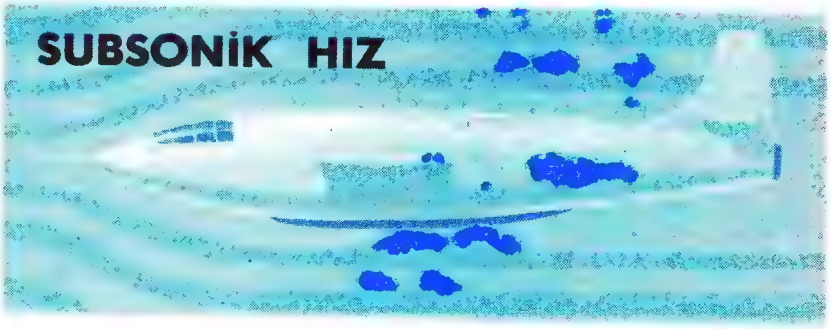

Hava, uçağın üzerinden akar ve uçağın geçmesine engel olmaz...

Hava karışır. Uçak zor yönetilir ● Hava basıncı, araç üzerinde şok dalgaları haline dönüşür.

Şok dalgaları aracın önüne geçer ve havayı yararak uçağın geçişine yol açar ● Uçağın gerisinde oluşan şok dalgaları öndeki şok dalgasıyla birleşince sonik boom' meydana gelir.

STANİSLAS / Hunlara karşı!

2

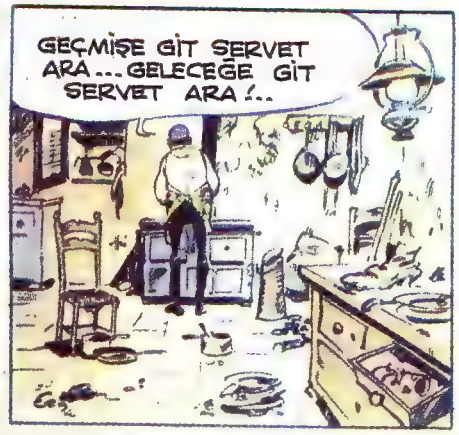

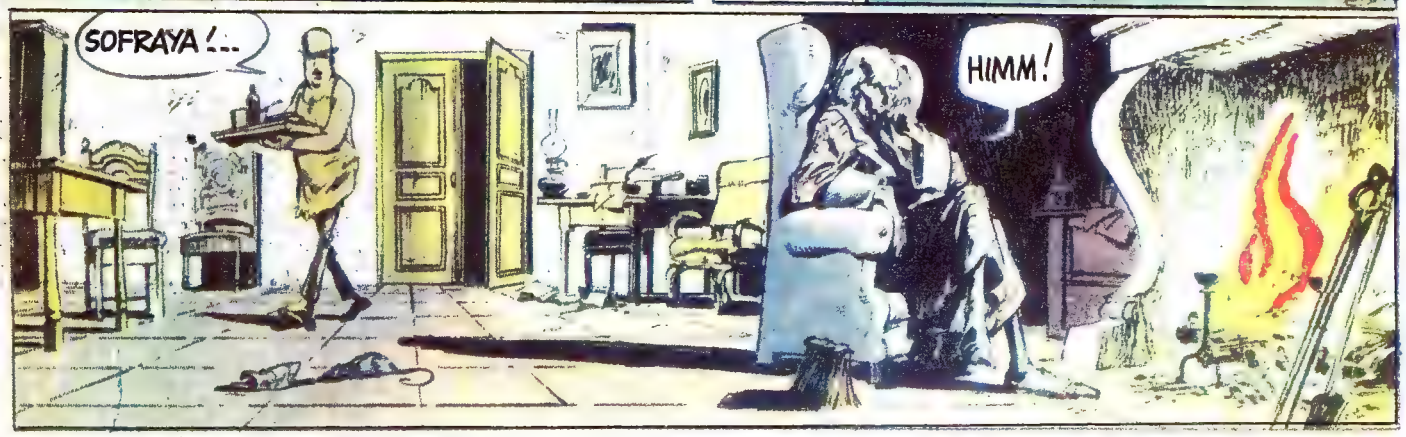

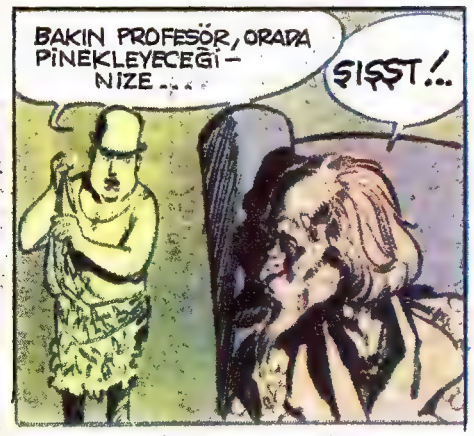

Issız, ürkütücü bir gecede, ıssız, ürkütücü bir konağa ziyaretçi gelmiştir. Ziyaretçi belli ki bir şeyden korkmaktadır.

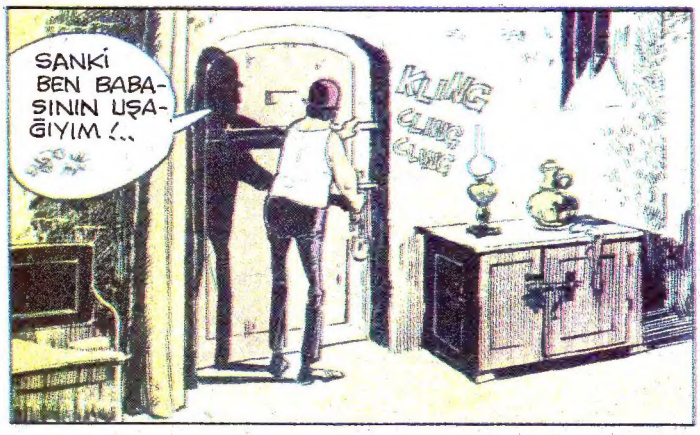

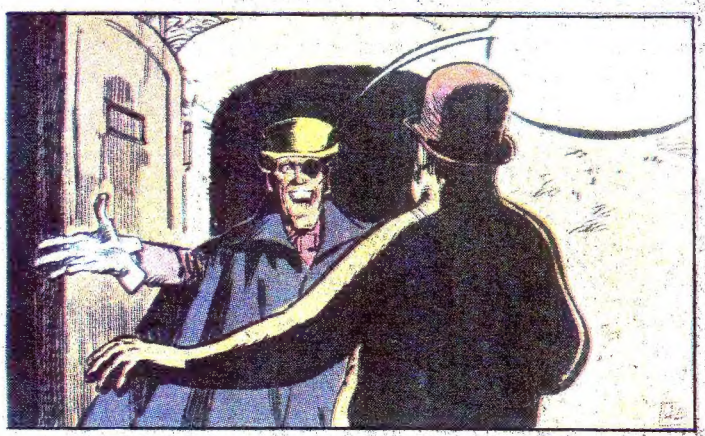

MICHEL VAILLANT

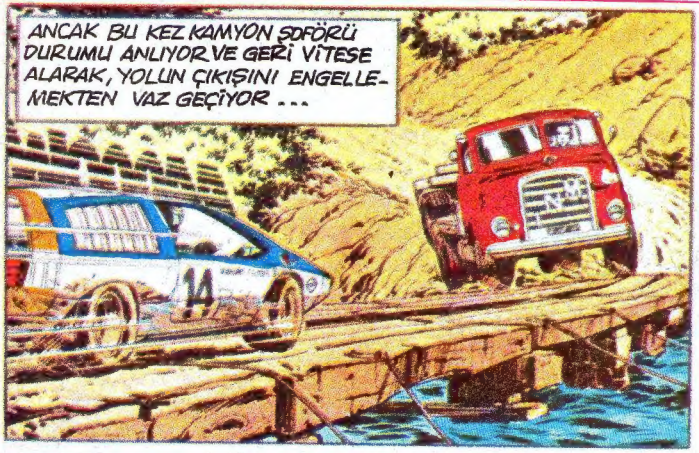

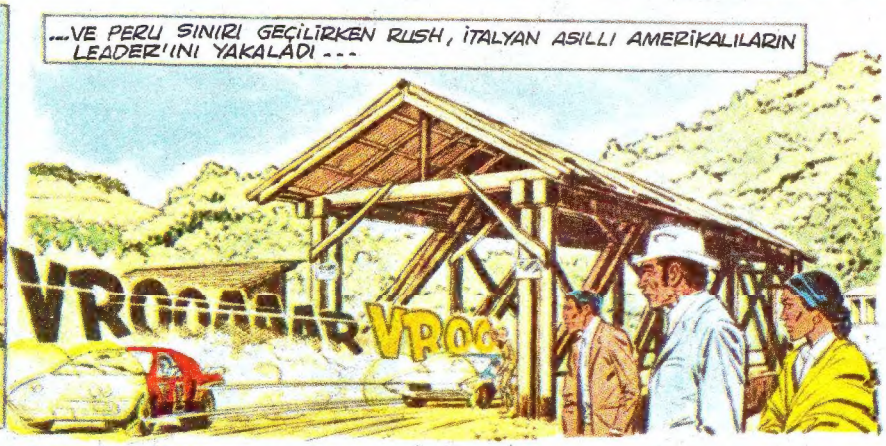

12 NOLU ARABANIN SÜRÜCÜLERİ, ARANIN AÇILMASI VE YENİDEN RUSH'UN ÖNÜNE GEÇEBİLMEK İÇİN ELLERİNDEN GELEN HER ŞEYİ YAPMAYA HAZIRDILAR...

TREN YOLU BOYUNCA UZANAN YOLDA RUSH LEADER'I GEÇMEYE KARAR VERDİ; ANCAK ÖBÜR ARABA DA GERİDE KALMAMAYA NİYETLİYDİ... BÖYLECE, SAATTA 100 Km. DEN FAZLA HIZ YAPAN TRENİN YANINDAN KORKUNÇ BİR MÜCADELE ÖRNEĞİ VEREREK GEÇTİLER...

RODOARODOA

NE VAR Kİ BİR NOKTADA KARA VE TREN YOLU KESİŞİYORLARDI. VE O ANDA YOLDAN GEÇİLMEMESİNİ BİLDİREN BÜTÜN İKAZ İŞARETLERİNE RAĞMEN...

WOOIN

...ARABALARIN HİÇ BİRİSİ YAVAŞLAMAK NİYETİNDE DEĞİLDİ. FRANÇOIS GEÇMEK İÇİN VAKTİ OLDUĞUNU BİLİYORDU...

WOOIN

VE GEÇTİ!.. RUSH'A SANKİ YAPIŞMIŞ GİBİ İLERLEYEN LEADER DA GEÇMEK İÇİN ATILDI...

WOOIN

...VE O DA GEÇTİ...

OINK

DEVAMI VAR

KÖPEKLER • 5

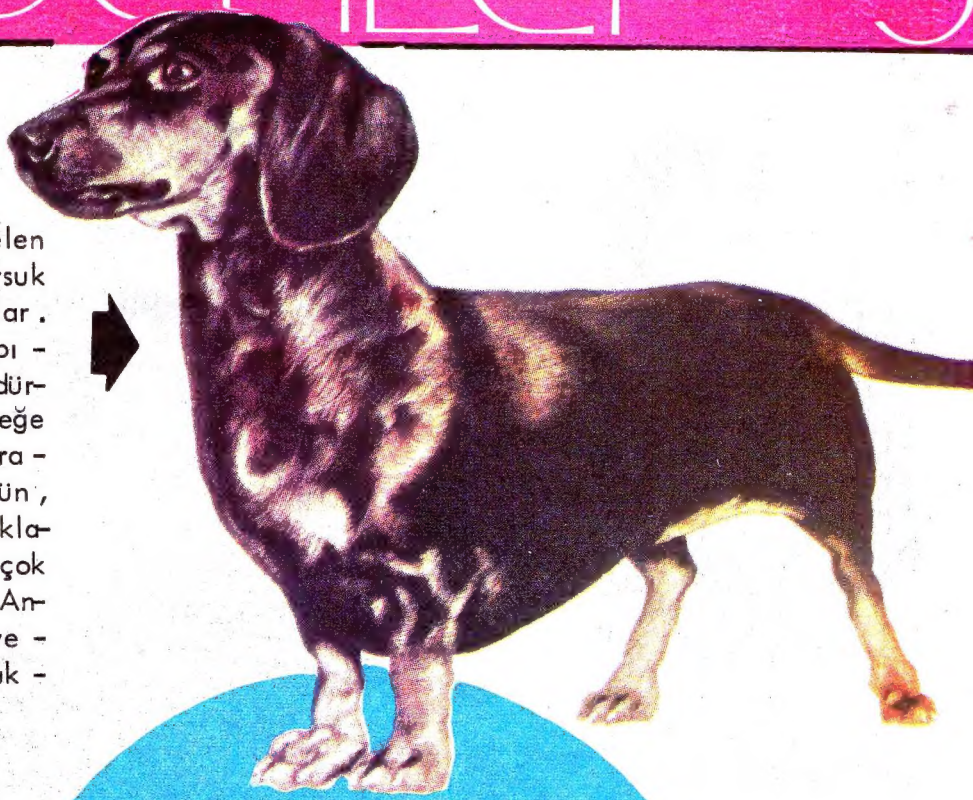

DAŞHUND : Almanya'dan gelen bu köpeğin adının anlamı: Porsuk Köpeğidir. Av için kullanılırlar. Kısa bacakları, ağır, güçlü yapı - larıyla, av kovalamakta üstündür- ler. Almanya dışında bu köpeğe ilk sahip olan kişi, İngiltere kra - liçesi Victoria olmuştur. Bugün, son derece zeki ve uysal oldukla- rından, dünyanın her yanında çok sevilirler. Renkleri değişiktir. An- cak kahverengi ve siyah-kahve - rengi karışımı olanlar çoğunluk - tadır.

TAZI: Asya'dan yayılmıştır. Av köpekleri ara - sında en tanınmış olanıdır. Eski Mısır'da da bi- linen tazıları, firavunlar yarış için kullanırlar- mış. Çin'de ise kurt avı için kullanılırmış. Çok sevilip tutulan bu köpek, VIII. Henry'nin mühü- ründe bile görülür. İnce, güzel çizgileri ve bü- yük dayanma güçleri ile, hız yapmakta üstle - rine yoktur. En hızlı koşan köpeklerdir ve bu- gün yarış için kullanılırlar.